

ТЕЛЕ

№ 06 (1404)
09 лютого 2023

ЕКСПРЕСС

Інформаційно-рекламний щотижневик ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Тиждень знижок в

"Марафон"

та

"Світ Наталі"

-500

грн.

на сезоні взуття та курточки

На кожен придбаний товар у м-ні "Світ Наталі" та "Марафон" діє дисконтна знижка від 5% до 20% та нараховуються бонуси, якими можна сплатити 10% ціни товару.

просп. Героїв Дніпра, 2
просп. Героїв Дніпра, 49

просп. Героїв Дніпра, 42
просп. Героїв Дніпра, 54

вул. Добровольського, 47

АКТУАЛЬНО

Без заробітної плати?

Шевченківський районний суд Києва наклав арешт на банківські рахунки ПрАТ «Полтавський ГЗК».

Останній тиждень виявився гарячим на події, навколо одного з містоутворюючих підприємств Горішніх Плавнів.

2 лютого 2023 року на офіційних сторінках Служби безпеки України та Бюро економічної безпеки вийшли повідомлення про те, що головному бухгалтеру ПрАТ «Полтавський ГЗК» було вручено підозру в тому, що він нібито вносив неправдиві відомості в офіційні документи підприємства, зокрема щодо нарахування плати за користування надрами залізорудного родовища, що призвело до ухилення від сплати до державного бюджету рентних платежів на суму близько 2 мільярдів гривень.

Цього ж дня пресслужба Полтавського ГЗК повідомила, що жодних підозр станом на 2 лютого 2023 року жодним менеджером компанії ні СБУ, ні БЕБ не вручало. У пресслужбі заявили, що звинувачення, які слідчі органи висунули до компанії в публічному полі щодо несплати ренти, не відповідають дійсності. На початку 2022 року завершилась податкова перевірка ПрАТ «Полтавський ГЗК» за період із 01.04.2017 до 30.06.2021 і Державною податковою службою було складено акт щодо можливих порушень сплати ренти. Але коли ПрАТ «Полтавський ГЗК» дав свої пояснення і заперечення, податковий орган не вчинив жодних податкових повідомлень-рішень щодо ренти стосовно ПрАТ «Полтавський ГЗК». Із цього фахівці комбінату зробили висновки, що податківці не мають претензій до підприємства із цього приводу.

У наступному пресрелізі компанії повідомили, що ввечері 3 лютого 2023 року підозру було вручено головному бухгалтеру ПрАТ «Полтавський ГЗК».

7 лютого 2023 року місто сколихнула гучна новина від ПрАТ «Полтавський ГЗК», яке повідомило, що його банківські рахунки було заблоковано. Цим блокуванням зупинено всі видаткові операції з грошовими коштами, за винятком видаткових операцій по сплаті податків, зборів та інших податкових платежів до державного бюджету. Це рішення було ухвалене за клопотанням представників Офісу Генерального прокурора України в рамках уже згаданого питання рентних платежів.

Це рішення поставило під загрозу виплату 7 лютого заробітної плати 7500 співробітників комбінату, підрядних організацій, які такою ухвалою суду були поз-

бавлені єдиного для багатьох джерела існування. Крім того, 7 лютого 2023 року ПрАТ «Полтавський ГЗК» планувало здійснити додаткову виплату всім співробітникам підприємства задля підтримки працівників та їхніх сімей. Дане рішення було ухвалене правлінням комбінату, незважаючи на значні труднощі, з якими стикнулося підприємство через повномасштабну агресію росії, блокування нею чорноморської портової інфраструктури та обстріли енергетичних об'єктів.

Згідно з українським законодавством, при вирішенні питання про арешт майна компанії суд має враховувати наслідки цієї дії для працівників підприємства (частини 2 і 4 статті 173 Кримінального процесуального кодексу України).

Так що ж інкримінують підприємству та його менеджменту? Для того, щоб краще зрозуміти ситуацію, пропонуємо уявити фермера, який вирощує пшеницю, збирає її, молотить, отримує борошно і продає його для хлібозаводів. Згідно із законодавством, продукція фермерського господарства оподатковується, виходячи з кількості зібраної пшениці та її якості. Чим більше зібрав пшениці - тим більше й заплатив. Але тут цього фермера змушують платити податок з вартості й кількості виробленого борошна. Звичайно, вартість борошна вища, адже витрачено багато ресурсів для закупівлі сучасного обладнання, перероблення, зарплати працівникам ферми, пакування тощо. Тобто таким чином порівнюються абсолютно непеєднані речі: сировина - якою є пшениця та продукт - борошно.

ПрАТ «Полтавський ГЗК» сплачує рентні платежі згідно із законодавством, з добутої руди, як це роблять й інші українські металургійні компанії. Адже для промислових підприємств базою для оподат-

кування є вартість обсягів корисних копалин, видобутих протягом звітного періоду, тобто мінеральної сировини, якою в нас є залізна руда. Але СБУ та БЕБ закидають комбінату, що він має сплачувати ренту з концентрату. Тобто з продукту - збагаченої комбінатом руди. Залізорудний концентрат не є копалиною. Він утворюється в результаті переробки, яка виходить за межі первинної, а значить не має підпадати під оподаткування згідно з Податковим кодексом України.

У компанії повідомляють, що на даний момент не існує жодних узгоджених податкових зобов'язань, які не сплатило підприємство. Відтак його посадові особи не можуть бути притягнуті до відповідальності за нібито ухилення від їх сплати за ст. 212 Кримінального кодексу України.

Віктор Лотоус, голова правління ПрАТ «Полтавський ГЗК», у терміновому зверненні до працівників комбінату повідомив, що підприємство робить усе, щоб розблокувати рахунки й виплатити зарплату: «6 лютого наші фахівці повністю завершили розрахунок заробітних плат, направили зарплатні відомості на банки, нарахували гроші на рахунки, з них списались податки. А потім нас усіх шокувала новина про те, що на рахунки було накладено арешт. Зараз юристи та адвокати комбінату і Ferrhexro вживають усіх необхідних заходів для того, щоб у судовому порядку розблокувати банківські рахунки компанії для виплат заробітної плати нашим співробітникам і підрядним організаціям, а також для виконання договірних зобов'язань перед постачальниками товарно-матеріальних цінностей та послуг, критичних для здійснення виробничої діяльності підприємства».

Заради розвитку спорту

Відділення НОК України в місті Горішні Плавні розпочало новий чотирирічний період роботи.

2 лютого відбулося засідання звітно-виборчої асамблеї відділення Національного олімпійського комітету України в місті Горішні Плавні. Головним завданням було підбиття підсумків роботи за період 2018-2022 років, затвердження нового складу членів відділення, його виконавчого комітету та керівних органів, а також обрання голови.

На заході були присутні почесні гості, зокрема, голова Полтавського обласного відділення НОКУ Олександр Удовіченко, заступник голови Донецького відділення НОКУ, заступник голови комісії НОКУ Дмитро Подопрігора та відповідальний секретар Полтавського обласного відділення НОКУ Олена Кучеренко.

На початку засідання присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять полеглих у боротьбі проти російської агресії наших воїнів. У Горішньоплавнівській громаді за весь час попрощалися вже із 38 героями, які віддали свої життя за Україну.

За традицією, Подяками Національного олімпійського комітету України, Подяками Полтавського обласного відділення НОКУ та Подяками відділення НОКУ в Горішніх Плавнях були відзначені активісти олімпійського руху нашого міста. В урочистій обстановці четверо вихованців відділення дзюдо ДЮСШ № 1 отримали посвідчення про отримання спортивного розряду кандидатів у майстри спорту та відповідні коричневі пояси.

Голова відділення НОКУ в місті Горішні Плавні Дмитро Биков звітував про діяльність організації за попередні чотири роки.

- Цей чотирирічний олімпійський цикл був дуже складним для спортивної спільноти, - наголосив він. - У 2020-2021 роках ми вчилися працювати й жити, долаючи труднощі під час пандемії COVID-19. У 2020 році через пандемію було перенесено проведення XXXII літніх Олімпійських ігор на 2021 рік. Після повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України 24 лютого 2022 року ми спрямували зусилля у волонтерську діяльність.

Та попри все розвиток спорту в нашому місті не припинявся. За цей час спортсмени з Горішніх Плавнів завоювали значну кількість медалей на міжнародному рівні. З міського бюджету виділяються кошти на стимулювання спортсменів міста за високі спортивні досягнення на змаганнях міжнародних і державних рівнів, на виплату стипендій провідним спортсменам. Відбудовуються об'єкти спортивної інфраструктури. Поліпшується матеріально-технічна база відділень ДЮСШ. Багато років поспіль ДЮСШ № 1 та № 3 входять до десятки кращих спортивних шкіл Полтавщини й України. А

після приєднання територіальних громад важливим напрямом роботи стало залучення до участі у спортивно-масових заходах мешканців сіл Дмитрівського й Східного старостинських округів.

Роботу відділення, виконавчого комітету та виконавчого директора за минулий період присутні визнали такою, що відповідає статутам відділення НОК України в м. Горішні Плавні, ГО «Міська олімпійська спілка» та потребам суспільства.

Також було заслухано й затверджено звіт ревізійної комісії відділення. Визначено новий склад членів відділення, його виконавчого комітету. Шляхом таємного голосування обрано головою відділення НОКУ в місті Горішні Плавні - ним знову став Дмитро Биков. Виконавчим директором залишився Микола Шишликов.

- Починається новий 4-річний цикл нашої праці, який буде непростим і напруженим, - звернувся до зали після переобрання Дмитро Биков. - Але вірю, що разом ми будемо й надалі успішно долати всі труднощі та примножувати досягнення у сфері розвитку олімпійських видів спорту.

Ксенія КОВАЛЬЧУК

Варто зазначити, що інформаційні атаки на компанію розпочалися з перших місяців 2022 року й особливо посилились восени, коли у вересні Північний апеляційний суд визнав недійсним договір купівлі-продажу акцій ПрАТ «Полтавський ГЗК» компанією Ferrexpo у 2002 році. У листопаді СБУ та БЕБ звинуватили ПрАТ «Полтавський ГЗК» у тому, що це підприємство у 2018-2021 роках нібито

занизило податкові зобов'язання на суму майже 10 мільярдів гривень.

Сьогодні постає запитання: чому завдається репутаційна шкода законослухняній компанії, акції якої торгуються на Лондонській фондовій біржі, яка інвестувала в Ук-

раїну понад 113 мільярдів гривень*, сплатила у воєнний рік понад 6,3 мільярда гривень податків до бюджетів України, а за попередні 15 років - понад 40 мільярдів гривень*?

* Дані зі звіту «Натхнення майбутнім - 15 років лістингу Ferrexpo на Лондонській фондовій біржі. Динаміка операційних показників, внесок у сталий розвиток України (2007-2021)» авторства Центру експертизи про промисловість та гірничо-металургійний комплекс GMK CENTER. Перерахунок у гривні виконано за курсом НБУ на 08.02.2023, 1 долар США = 36,5686 гривень.

Газета «Телеекспрес»

Засновник - ТОВ «Телерадіокомпанія «ГОК»

Відповідальна за випуск - редакторка О. О. Тарантіна

№ 06 дата виходу 09.02.2023 Наклад 1050 Замовлення № 324

Ціна за домовленістю.

Адреса редакції газети «Телеекспрес»:

39800, Полтавська область м. Горішні Плавні, проспект Героїв Дніпра, 54

Тел. (05348) 44508, 44500 E-mail: teleexpress@trkgok.pl.ua

Друк виконано ТОВ «Комплекс»

м. Дніпро, вул. Автотранспортна, 23

Реєстраційне свідоцтво ПЛ-738 от 20.02.2006 р.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Автор несе повну відповідальність за достовірність інформації,

точність наведених фактів. У телепрограми можливі зміни.

Використання матеріалів тільки з дозволу редакції.

Відповідальність за зміст рекламних оголошень несе рекламодавець.

Довіра пацієнта - запорука успіху

як до близьких мені людей і завжди намагаюся підтримати їх добрим словом, адже в деякого з них немає рідних, які можуть це зробити.

Новий досвід

Місцеві лікарі допомагають і військовослужбовцям, які звертаються на лише для продовження лікування після перебування у військових шпиталях, а й у випадку різноманітних патологій - панкреатитів, виразок, гнійних запалень, що потребують розкриття.

ДОВІДКА ТЕ

- ~ Максим Удовиця проживає в Горішніх Плавнях.
- ~ Навчався в Харківському національному медичному університеті з 2005 до 2011 року.
- ~ Проходив інтернатуру в Українській медичній стоматологічній академії (м. Полтава).
- ~ Своїм наставником вважає Руслана Косенка, який свого часу працював у Горішньоплавнівській ЛІЛ.

- Військові - особлива категорія пацієнтів, у багатьох із них знижений імунітет через постійний стрес та відсутність нормального харчування. До лікування кожного з них потрібен особливий підхід, бо ніколи не знаєш, що там у людини на душі після пережитого, - пояснює мій співбесідник.

Місяць тому Максим Удовиця відвідав курси від військових хірургів з Великобританії, що відбувалися в Полтаві й мали на меті навчити фахівців азам військово-польової хірургії. Цікаві лекції і змістовні практичні заняття дозволили напрацювати нові навички. ▶

В мирний час висококласні хірурги були на вагу золота, а в умовах воєнного стану й поготів. Рятувати людські життя за покликом душі - справа життя хірурга Горішньоплавнівської ЛІЛ і рівня Максима Удовиці.

Після ремонту приймального й частини хірургічного відділення міського лікарня має інший вигляд. Білий колір коридорів та кабінетів підкреслює сліпучо-яскраву чистоту абсолютно всіх поверхонь. Тут роботи завжди вистачало, а із січня потік пацієнтів навіть дещо збільшився - в хірургічному відділенні середньодобовий показник становить 25 осіб проти 12-15 наприкінці минулого року. Працювати тут звикли оперативно, злагоджено й без метушні. За медичними масками облич лікарів майже не видно, але в зосередженому погляді невтомних очей яскраво помітне і співчуття, й доброта, й щире бажання допомогти пацієнту.

Обстежити й пролікувати

Максима Удовицю в Горішніх Плавнях знають, багато хто бажає оперуватися саме в нього. Він працює хірургом більше 11 років, майже два роки тому оволодів ще й практикою проведення ендоскопії - обстеження стравоходу, шлунка, дванадцятипалої кишки й товстого кишечника. Для цього в його розпорядженні сучасні гастроскоп та колоноскоп, чим можуть похвалитися далеко не всі медичні заклади області.

- Кожен лікар навчається все життя, - впевнений Максим Удовиця. - Є маніпуляції, вже відточені до автоматизму, які можеш виконати чи не із заплющеними очима - це як шнурки зав'язати. Але у своїй роботі хірурги стикаються і з нюансами, які трапляються не за планом, для цього й потрібно весь час опановувати нові методики. А ще потрібно дбати про

фізичну витривалість, щоб по кілька годин працювати за операційним столом.

Хірург зізнається, що з дитинства мріяв лікувати людей. Першими його маніпуляціями, як і для будь-якого хірурга після шестирічного навчання, були ушивання ран після побутових травм, розкриття й видалення фурункулів. А от найскладнішим у роботі хірурга, за словами Максима Удовиці, було і є рятувати життя в особливо запущених випадках, коли пацієнт має низку супутніх захворювань. За таких умов кожна пролікована людина - справжня перемога для нього.

Відпочити від важкого робочого дня йому допомагає сон, похід до тренажерної зали або веслування на човні класу «Дракон».

Головне - не зашкодити

Боятися людей у білих халатах більшість із нас звикла ще з дитинства. Попри популярну думку, що хірурги визнають лише оперативні втручання як єдиний правильний спосіб лікування, насправді вони до цього вдаються лише в тих випадках, коли консервативні методи не призводять до позитивного результату.

- Головна задача кожного лікаря - не зашкодити. Якщо немає показань до хірургічного втручання, просто так різати пацієнта ніхто не буде, - переконує хірург. - Я відчуваю, що мене не бояться. Треба з хворим так налагодити контакт, щоб він довіряв своєму лікарю, а не просто на автоматі підписав згоду на оперативне втручання, тоді й одужання відбувається швидше. Ставлюся до всіх своїх пацієнтів

ПРИЄМНА СТАТИСТИКА

Війна не зупиняє життя. Тож у нашій країні продовжують одружуватися і народжувати дітей.

В Україні за останні 11 місяців зареєстровано 209 818 шлюбів, що на 9101 більше, ніж за аналогічний період попереднього року. Пік весільного буму припав на початок повномасштабного вторгнення росії. У березні та квітні шлюбів укладалося в півтора раза більше, ніж зазвичай. Здебільшого лідерами за кількістю новостворених родин були прифронтові області.

Натомість кількість реєстрацій новонароджених за останні 11 місяців впала на третину, як порівняти з відповідним періодом у 2021 - початку 2022 років. На світ з'явилося 195 тисяч маленьких українців. Імовірно, це пов'язано з тим, що частина дітей була народжена за кордоном та їхня поява ще не була посвідчена в українських держустановах.

У Горішніх Плавнях, за даними міського відділу ДРАЦС, торік одружилось 422 пари, народилося 323 малюки (у 2021 р. показники були менші - 303 шлюби та 304 немовляти). Гілку першості серед імен, якими горішньоплавняни називали своїх дітей, впевнено утримують наступні: Анна, Вікторія, Марія, Софія; Артем, Дмитро, Максим, Олександр. Були й рідко-вживані - Женев'єва, Луїза, Мішель, Орест.

За перший місяць цього року в Горішніх Плавнях одружилось 24 пари, народилося 13 немовлят.

Найпопулярнішими іменами для дівчаток у січні-лютому 2023 році стали Поліна, Юлія, Валерія, Мілана, Анастасія, Мирослава, Віра, Христина, Олівія, Софія, Олеся, Ксенія, Аліса, Вероніка, Діана, Злата, Майя; для хлопчиків - Артур, Леонід, Микола, Антон, Кирило, Юрій, Павло, Марк, Гліб. Одному з новонароджених у січні батьки дали ім'я Серафим.

Леся ОНІКІЄНКО

Важливим викликом часу стали й відключення електроенергії. Однак два блекауту, які пережило місто, не завадило лікарям проводити апендектомії. Допоміг їм у цьому генератор, який живить апарати штучної вентиляції легень в операційному блоці й реанімації, та додаткові ліхтарики.

Золотий стандарт

Сучасні хірурги озброюються новітніми методами лікування й кращими зразками обладнання для більш швидкого лікування пацієнтів. Так, лапароскопічна холецистектомія, що успішно застосовується в Горішньоплавнівській ЛІЛ останніми роками, вважається золотим стандартом хірургічного лікування жовчнокам'яної хвороби.

- Замість видаляти жовчний міхур шляхом відкритого доступу через величезний розріз у черевній порожнині ми

застосовуємо малоінвазивне оперативне втручання, що передбачає видалення жовчного міхура через 3-4 невеликі отвори по кілька міліметрів у черевній порожнині. Це менш травматично й практично не несе ризиків для пацієнта в післяопераційний період, - наголошує Максим Удовиця. - Швидкість процедури, безболісність, відсутність ускладнень під час та після операції та відмінний косметичний ефект - додаткові переваги цього методу лікування. До того ж під час такого оперативного втручання можна додатково візуально обстежити всю червну порожнину пацієнта зсередини.

Для якісного лікування в розпорядженні хірургів лише кращі зразки потрібного обладнання й відремонтований операційний блок, що може похвалитися зручним операційним столом та технікою для обстеження стану здоров'я пацієнта безпосередньо під час оперативного втручання. Історії хвороб віднедавна ведуть-

ся в електронному вигляді, тож на їхнє заповнення потрібно менше часу.

- І лікарі, й пацієнти бачать, як змінюється лікарня за останні кілька років. У відремонтованих приміщеннях працювати значно приємніше, - додає лікар. - На фоні інших лікарень в Україні, у яких мені доводилося бувати по роботі, наша ЛІЛ у маленькому містечку Горішні Плавні має сучасний вигляд, може похвалитися когортою професіоналів, висококласним обладнанням і має перспективи для подальшого розвитку.

Профілактика - понад усе

Максим Удовиця наголошує: краще запобігти хворобам чи виявити їх на ранніх стадіях, бо на одужання після лікування запущених випадків потрібно набагато більше часу. Із планової хірургії найчастіше йому доводиться проводити холецистектомії, лікувати грижі оперативним шляхом, із ургентних випадків - апендектомії, лікування кишкової непрохідності. За словами лікаря, запалення апендиксу та кишково-непрохідність можна попередити за допомогою правильного харчування. Грижі можуть бути післяопераційними, коли пацієнти не носять рекомендовані лікарями бандажі, або ж виникати від перенесення великої ваги. Жовчнокам'яну хворобу попередити складно, бо її виникнення пов'язане з особливостями організму.

- Із початком війни люди стали відкладати турботу про власне здоров'я на потім і звикли терпіти біль до останнього, що неприпустимо, - зітхає мій співрозмовник. - У сучасному світі щорічні обстеження черевної порожнини мають стати нормою для кожного.

Наталка ВЕРЕМЧУК

Ті, що чекають, підтримують і кохають

Вони самотужки підтримують домашнє вогнище, живуть в очікуванні телефонного дзвінка та виховують дітей. Жінки, чий рідні боронять нашу країну. З деякими з них вас познайомить наш щотижневик.

Оксана. Розраховувати тільки на себе

32-річна Оксана Бегейма не тільки дружина, а й донька військового. Чоловік Оксани, Кирило, брав участь у захисті незалежності України в зоні проведення АТО у 2014-2015 роках і входив до числа оперативного резерву першої черги. Тому вже 25 лютого був викликаний до військкомату і став до лав ЗСУ. А про те, що 52-річний вітчим, Григорій Анатолійович, якого дівчина вважає рідною людиною вже протягом 20 років, має досвід участі у військових операціях, родина дізналася тільки з початку повномасштабного вторгнення. Це саме ті сторінки біографії, про які ніколи не можна забути, але й розповідати про які не хочеться. І на захист країни чоловік був викликаний у листопаді 2022 року.

На запитання, чи важко бути дружиною й донькою військового, Оксана з усмішкою відповіла, що це не дуже змінило її життя.

- Я завжди знала, що можу розраховувати тільки на себе, - зазначає вона. - Але й зайвий тягар на собі теж нести не буду. На початок війни моєму сину було 7 місяців, і саме про нього я маю дбати передусім. І будь-яке рішення я буду приймати тільки зі своїм чоловіком, враховуючи виключно інтереси своєї дитини та її безпеки. Варіант виїзду за кордон у разі небезпеки також був ретельно прорахований. Але усвідомлення того, що я зі своєю дитиною не цікава жодній країні, я теж мала. У дитини в такому віці є свій ритм життя, і вдома, навіть в умовах ракетної небезпеки, я можу його забезпечити. Через це ми залишаємося в місті. Валіза з найнеобхіднішим зібрана ще з лютого. А це небагато - мінімальна кількість речей, гроші, документи, підгузки, серветки. Чітко розумію, куди йти в разі небезпеки та до кого можу звернутися по допомогу. І ще я усвідомлюю, що кардинально змінювати своє життя хочу тільки разом зі своїм чоловіком. Світ відкритий, і кордонні зникли давно. Але я хочу жити тут, в Україні, адже саме тут моє коріння. Сюди повернулися прадід після війни, а бабуся - після полону, тут народилися мої батьки і зараз зростає син... І саме зараз слово «країна» набуло зовсім іншого значення. Хоча ми вже майже рік не поряд із чоловіком, є відчуття того, що саме тут, в Україні, ми все одно разом.

Про те, що неможливо зрозуміти

Відсутність зв'язку декілька днів - для жінки найважче випробування. Адже навіть дуже стисле повідомлення або просто смайлик осяює життя іншими фарбами.

- Усвідомлення того, що я нічим не можу допомогти чоловіку, теж не дає спокою, - із сумом резюмує Оксана. - Ніхто й ніколи не зможе зрозуміти тих, хто був

там, у самому пеклі, тримав у руках зброю та бачив смерть поряд. І ті, хто говорять, що це не так, просто брешуть самі собі та оточуючим. Це неможливо зрозуміти. Можна вислухати, можна тримати за ру-

ку та бути поруч, але зрозуміти - ні. Я не ставлю запитань, адже розумію, що відповіді не буде. Просто можу бути поруч.

Про мрії

- Мрій та бажань, яких до війни в мене було забагато, теж більше немає. І взагалі інтересу ні до чого немає. Я чекаю. Чекаю на Перемогу. На телефонний дзвінок. Постійно чекаю. Навчилася жити одним днем, виходячи із ситуації. Стала більш сконцентрованою, навчилася фокусуватися виключно на важливому та не робити зайвих рухів, зберігаючи ресурс моральних та фізичних сил. Чітко знаю, яку мені треба зібрати посылку, прорахувати найшвидший маршрут. Знаю, де я можу придбати необхідне і як маю діяти під час тривоги. Мотивує син. Адже я повинна дбати про нього, і це не тільки правильний догляд: викупати, на-

годувати, вкласти спати. Я зобов'язана створити всі умови для його розвитку, саме заради цього мої рідні - чоловік та батько тримають у руках зброю.

Про відповіді на складні запитання

- Щодо особистих змін. Я завжди була трохи жорстка та прямолінійна, а це багато кому не подобається. Бо більшість вважає, що брехня в обгортці ввічливості значно краща за правду. Зверху, зневажливе ставлення до військових у багатьох нікуди не зникло, і вони не вважають за потрібне це приховувати. А це саме те, чого прийняти я не зможу ніколи, адже там найкращі, ідейні, мотивовані хлопці й дівчата, і вони вимагають поваги. Життя вже ніколи не буде таким, як раніше. І навіть психологи радять перед тим, як щось зробити, поставити собі запитання: чи треба воно тобі? Чи потрібні мені люди поряд, які не поділяють моїх поглядів? Чоловіки, які ховаються від мобілізації, вважаючи себе кращими за тих, хто воює? Ті, хто вважає, що їх омине війна? Я знаю відповіді, і саме через цю позицію в моєму оточенні відбулися зміни, про які, відверто кажучи, не дуже шкодую.

Про Перемогу

- Вона буде неодмінно, - переконана моя співбесідниця. - І моя вдячність війнам ЗСУ, волонтерам і всім причетним безмежна і сьогодні, і завтра, і в майбутньому. Але я не знаю, як ми впораємося з наслідками, адже чисельність загиблих та постраждалих вразить навіть тих, хто нині усвідомлює ситуацію. Загиблі військові, мирні жителі, ті, хто зазнав фізичних та психологічних травм. Як будуть жити матері, жінки, сестри, діти тих, хто загинув, захищаючи країну? Що буде з тими дітьми, які залишилися без батьків? Я не маю відповіді на це, але знаю одне: ці люди не можуть залишитися поза увагою суспільства і держави. Зрозуміло, що й день Перемоги не може бути святом. Це буде день неосяжного болю, жалоби та смутку. Але багато хто цього не розуміє.

Марина.

Ніхто не був готовий до війни

Рішення чоловіка стати до лав ЗСУ Марина Безсмольна сприйняла з розумінням, але великим страхом. Зовсім не маючи військового досвіду, до військомату Олександр пішов добровольцем і вже 2 квітня став на захист країни.

- Ми разом уже 22 роки, - ділиться враженнями моя співбесідниця. - Маємо 14-річного сина Рустама. І бути дружиною військового - це зовсім не те саме, що бути дружиною цивільного. Часом це дуже боляче, до відчаю боляче. Життя поділилося на до та після. І немає більше тієї ро-

дини, як немає і тієї Марини, яка була до 24 лютого. Це дві різні жінки. Усе життя та Марина носила рожеві окуляри і саме через них дивилася на світ мрійливими очима, сповненими довіри, наївно сприймала дійсність, незважаючи на свій вік. Не помічала недоликів та ідеалізувала все навколо. Сьогоднішня Марина вже рік, як має розсудливий погляд, ставить логічні запитання та констатує очевидні, але для декого іноді незручні факти. Наприкінці цього лютого мені виповниться 39 років. Але я не можу сказати, що стала старшою всього на рік. Відчуття, що стала старшою на ціле життя. І цей момент закарбувався в мені досить чітко. Це сталося 12 бе-

резня 2022 року. Саме в цей день ми із сином перетнули кордон із Німеччиною. Причому рішення щодо виїзду за кордон було ухвалене дуже швидко, речі зібрані за пів години. Потім дуже дивно було дивитися на цей набір речей, але саме він якнайкраще характеризував мій стан - розгубленість та знервованість.

Змінилося не тільки життя, а й погляди, пріоритети, думки, емоції, світосприйняття. І найважчим стало дочекатися у відповідь на запитання: «Ти живий?» короткого повідомлення «+».

За цей час чоловік був удома лише один раз. Приїхав без попередження 14 січня - на день народження сина. Хлопцю тоді виповнилося 14 років.

Про підтримку

- Підтримує син та віра в те, що добро переможе. А ще підтримка і допомога волонтерів. А волонтери зараз усі. Це наші друзі, знайомі, рідні, колеги чоловіка та мої, члени громадської організація «Во-

гняна рись», яку очолював Олександр, і взагалі лицарська спільнота України, і навіть родина німців, де ми із сином знайшли прихисток у квітні минулого року. До речі, 95 % хлопців, що цікавилися середньовічними боями, з перших днів повномасштабного вторгнення змінили лицарські обладунки на форму ЗСУ, тримають зв'язок і підтримують один одного. А на коліматорний приціл гроші збирали колеги з університету ім. Марії Кюрі-Склодовської в Любліні, з якими я колись була в експедиції. І це саме те добро, яке врешті-решт переможе.

Про особистий вибір

- Ставлення до війни, яка триває вже майже рік, звісно, в усіх різне, - говорить Марина. - Але це особиста відповідальність кожного українця. Війна стала лакмусовим папірцем, і в одну мить стало зрозуміло, хто є хто. З облич зняли маски, і стало видно, які люди насправді. Ніхто не був готовий до війни, але кожен є ма-

ленькою складовою великої країни, і тільки разом ми можемо вистояти. Кожен уже зробив свій вибір. Уже майже рік у болі та крові народжується нація, у битві за правду формується нова держава. І ми маємо робити все, що повинні, все, що мусимо, все, що можемо, і навіть більше.

Про мрії

- Я завжди жила мріями, - сумно посміхається жінка. - Але в умовах сьогодення мої мрії та плани обмежуються перспективою максимум на тиждень. І про війну я мрію читати тільки на сторінках історичних книжок.

Ольга ТАРАНТИНА

Крига чатує

Минулі вихідні вкотре нагадали, що навіть попри відсутність у нашій місцевості бойових дій смертельна небезпека в будь-яку мить може чатувати на кожного. Особливо на тих, хто нехтує елементарними правилами безпеки.

Дід, що пішов під лід

Суботній ранок у Горішніх Плавнях розпочався з переповідання містянами один одному подробиць жахливої події, що сталася напередодні. У п'ятницю ввечері дивом не загинули чоловік із немовлям, які провалилися під лід на затоці Барбара. Тепер ми вже знаємо більшість деталей тієї надзвичайної для нашого міста події. І те, що це був 45-річний дідусь, і що опинився він на кризі посеред водойми зі своїм 5-місячним онуком. І те, що врятував їх місцевий рибалка, який відгукнувся на заклик про допомогу від підлітків, що стали свідками тієї події.

За словами начальника управління охорони здоров'я Горішньоплавнівської міської ради Віктора Дудника, життю врятованих зараз нічого не загрожує:

- Після того як потерпілих доставили до міської лікарні, чоловік від госпіталізації відмовився. А ось хлопчика залишили під наглядом лікарів, хоча жодних травм у нього не було зафіксовано. Лише переохолодження. Нині він у задовільному стані.

Як і чому дорослий чоловік трохи не вкоротив віку й собі, й немовляті, розбираються правоохоронні органи. Наша задача - робити висновки. Серед яких один із найголовніших - думати про те, які наслідки може мати кожен наш вчинок.

- До рятувальної станції міста свідки цієї події не звертались, - коментує начальник дільниці з утримання та обслуговування прибережної території КП «СпецЕко» Іван Ковальчук. - Та важливо пам'ятати, що в такій ситуації рахунок іде навіть не на хвилини - важлива кожна секунда. Усе залежить від стану організму людини: хтось хви-

лин п'ять протримається у крижаній воді, а хтось і того менше. І врятувати людину, яка провалилася під лід, не так просто. Голвне, щоб ті, хто поряд, не розгубилися, зорієнтувалися і реагували миттєво.

Для того, щоб знати, як діяти в подібних ситуаціях, варто ознайомитися з правилами, які є на щитах, встановлених біля кожної водойми міста. І не секрет, що насперед порятунок потопачого - справа рук самого потопачого.

- На затоці Барбара, - додає Іван Ковальчук, - зараз товщина криги достатня для того, щоб дозволити любителям зимової риболовлі виходити на лід. Але варто звернути увагу, що крига має промоїни. І в цьому небезпека. Цього року ми бачимо надзвичайно велику кількість рибалок на кризі. Багато хто дивується, адже раніше риби в затоці було небагато, та цього року вона туди зайшла. Спостерігається справжня аномалія щодо заходу риби руслом Барбари. Разом із тим фіксуємо і наявність великих теплових плям і промоїн. Відтак незважаючи на товщину криги на воді, вона нерівномірна, тому треба бути дуже і дуже обережними! Пам'ятати, що жодна риба не може бути дорожчою за життя.

Чи задумуються про це рибалки? Навряд чи, адже бачимо, як самим своїм розміщенням на поверхні скутої кригою водойми вони вже порушують одне з правил безпеки зимової риболовлі. За словами рятувальників, рибалки, нехтуючи правилами поведінки на льоду, роблять лунки поряд один з одним. Безпечна ж відстань між ними за правилами повинна становити не менше 5 метрів. Відтак не зайвим буде нагадати головні правила.

Правила поведінки на кризі

- На водоймах безпечним вважається лід (при температурі повітря нижчою за 0 °С) для одного пішохода - завтовшки не менше 5-7 см, для групи людей - завтовшки не менше 15 см.

Коли готувався номер, стало відомо, що в Бердичеві провалилася під лід жінка, яка перебуває на сьомому місяці вагітності. Перехожі викликали рятувальників, один із яких витягнув потопачу з води на вцілілу кригу, захопивши її за ремінь. Жінку обв'язали рятувальною мотузкою та підтягували до берега. Допомогали в цьому чоловіки, які стали випадковими очевидцями пригоди.

- Міцним вважається прозорий лід із синюватим або зеленуватим відтінком завтовшки 12 см.

- Міцність льоду пропонується перевіряти інструментом для пробивання льоду та довбання мерзлої землі - пішнею. Це щось на кшталт дерев'яного лома з металевим наконечником.

- При пересуванні по льоду треба уважно стежити за його поверхнею, обходити небезпечні й підозрілі місця, як, наприклад, вмержлі в лід кущі чи трава.

- Не дозволяється виходити на лід у темний час.

- Під час групового переходу по льоду необхідно рухатися на відстані 5-6 метрів один від одного й уважно стежити за тим, хто йде попереду.

- Кататися на ковзанах дозволяється тільки на спеціально обладнаних катках.

- Під час підльодного лову риби не рекомендується на невеликому майданчику пробивати багато лунок, стрибати й бігати по льоду, скупчуватися. Рибалкам дозволяється пробивати ополонки одна від одної на відстані 5-6 м.

- Кожен рибалка повинен мати із собою рятувальний жилет на моті або рятувальний лінь завдовжки 15-20 м із петлею на одному кінці й вантажем вагою 400-500 г на другому.

Надання допомоги людині, яка провалилася під лід

При наданні допомоги людині, яка провалилася під лід, не можна рухатися до неї на повний зріст. До потерпілого потрібно наблизитися лежачи, розкинувши руки й ноги. Для надання допомоги можна використовувати підручні дошки, драбину чи жердину. Лежачи на одному з таких предметів, закріплених з одного боку мотузкою за щось на березі чи за край криги, рятувальник повільно просувається до потерпілого на відстань, яка дозволяє йому подати мотузку, пояс чи багор. Потім рятувальник відповзає назад і поступово витягує на лід потерпілого. Якщо для надання допомоги немає нічого, тоді 2-3 особи лягають на лід ланцюжком, наближаються до потерпілого, тримаючи

Ситуація контрольована

Респіраторні інфекції завжди були характерними для періоду кінця січня та лютого. COVID-19, який продовжує лякати українців, теж перейшов у розряд сезонних захворювань.

Хворих побільшало

Громадськість продовжує турбувати збільшення кількості хворих на COVID-19. На Полтавщині за минулий тиждень зафіксували на 79 випадків коронавірусу більше, ніж за минулий період, - загалом 347.

Зросла й кількість летальних випадків, за словами епідеміолога обласного центру контролю та профілактики хвороб Андрія Байбарзи:

- За тиждень в області померли десятеро людей, у яких підтвердили діагноз COVID-19. Це на шість більше, ніж за минулий період. Летальність, тобто питома вага померлих, залишається стабільною. Найбільшому ризику піддаються люди вікової групи 60 років і старші.

Андрій Байбарза наголошує, що збільшення кількості захворілих пов'язане із сезонним ростом захворюваності, який спостерігався й у попередні роки. Найбільше випадків коронавірусу минулого тижня виявили в Горішньоплавнівській, Новогалещинській, Полтавській та Новосанжарській громадах.

Загалом від початку пандемії в регіоні діагностували 220 730 випадків захворювання на COVID-19, торік - понад 70 000.

Не коронавірусом єдиним

Цієї зими фіксують не тільки COVID-19, а й циркуляцію вірусів грипу А та В, а також дещо призабутих ГРВІ, які теж характерні для періоду січня-лютого.

Загалом ситуація з інфекційними захворюваннями в Горішніх Плавнях не критична. Завідувачка інфекційного відділення Алла Замш розповіла, що нині в інфекційному відділенні міської лікарні

перебувають 22 пацієнти, в 7 з яких діагностовано COVID-19 - йдеться про 5 дорослих та 2 дітей. При цьому важких хворих у відділенні немає, один із пацієнтів кисневозалежний.

- COVID-19 змінив свої властивості, - пояснює Алла Замш. - Нині він здебільшого протікає як сезонна респіраторна інфекція. Його клінічний перебіг дуже схожий на клінічний перебіг грипу, тому й важких хворих із таким діагнозом у нас немає, як це було торік.

Із грипом та ГРВІ ситуація потроху покращується. Кількість таких хворих значно менша, ніж тиждень тому. І важких пацієнтів теж немає. Алла Замш запевняє, що ситуація з грипом у Горішніх Плавнях стандартна: наприкінці зими інфекційні завжди стикаються з розповсюдженням цього захворювання серед жителів міста, щоправда, крім минулого року - тоді не було зафіксовано жодного випадку захворювання на грип.

Лікарка додала, що в деяких регіонах Полтавщини розповсюдження грипу не фіксується, там мають місце лише ГРВІ. Ймовірною причиною цього може бути цілковита відсутність експрес-тестів для діагностики грипу. Натомість провідні інфекціоністи України дозволяють діагностувати грип за клінічними ознаками. От і виходить, що в регіонах, де лікарі по-

слуговують цим методом постановки діагнозу, грип фіксують.

COVID-19 однак діагностують лише за допомогою експрес-тесту. У деяких випадках, коли негативні результати дослідження треба перевірити, місцеві фахівці користуються послугами обласної вірусологічної лабораторії - за допомогою методу ПЛР там можуть або підтвердити результати експрес-тесту, або спростувати їх. Тобто всі діагнози COVID-19 підтверджені лабораторно.

Наталка ВЕРЕМЧУК

◀ один одного за ноги, а перший із них подає потерпілому ремінь, одяг тощо.

Якщо вас не зупиняє факт, що будь-який крок по кризі може стати останнім, що чергова рибалка може залишити сиротами ваших дітей, а дружин - вдовами, то знайте, що навіть добре розвинута фізично людина після потрапляння у крижану воду зможе протриматися на поверхні не більше 10-15 хвилин.

Але в будь-якому випадку кожна людина, виходячи на річковий лід, повинна знати правила рятування та саморятування.

Якщо ви провалилися під лід, то кличте на допомогу і разом з тим самі вибирайтеся з крижаного полону за такою схемою:

1. Широко розкиньте руки по краях льодового пролому та утримуйтеся від занурення з головою. Дійте рішуче і в жодному разі не панікуйте.

2. Намагайтеся не обламувати крайку льоду, без різких рухів вибирайтеся на лід, наповзаючи грудьми і по черзі витягаючи на поверхню ноги. Найголовніше - пристосувати своє тіло для того, щоб воно займало найбільшу площу опори.

3. Якщо це вдалося - відкотіться, а потім повзьте у той бік, звідки ви прийшли, оскільки там міцність льоду вже перевірена.

4. Опинившись на березі, мерщій біжіть до першої оселі грітиси (випийте теплий чай, обкладіться грілками).

У жодному разі не дозволяйте дітям самим ходити на річковий лід. Дотримуйтеся повсякчас правил безпеки особисто та вимагайте цього від своїх близьких. Бережіть своє життя та життя своїх дітей.

Софія ПАЛЯНИЦЯ

Є результат

Горішні Плавні знову приймали обласні чемпіонати з дзюдо. Цього разу визначалися найсильніші у двох вікових категоріях.

4 лютого відбувся чемпіонат Полтавської області з дзюдо серед юніорів і юніорок до 21 року та юнаків і дівчат 2010-2011 років народження. Місцем проведення змагань укотре став зал боротьби ДЮСШ № 1 Горішніх Плавнів. Загалом на татамі цього дня вийшло близько 100 спортсменів.

Відмінні результати показали вихованці відділення дзюдо ДЮСШ № 1. Так, у категорії серед юніорів і юніорок до 21 року, де нашим спортсменам нерідко довелося боротися з учасниками на декілька років старших за них, горішньоплавнянам вдалося вибороти ряд призових місць. Чемпіонками у своїх вагових категоріях стали Соф'я Горяшина та Поліна Тумко. Звання срібної призерки здобула Марія Діба. Володарями почесної бронзи стали Руслан Шишка та Кирило Тараненко.

Серед юнаків і дівчат 2010-2011 років народження наші також виборили чима-

ло призових місць. Нагороди найвищого ґатунку здобули Ілля Бурлеєв, Валентин Базярук, Єлизавета Куїмова, Соф'я Сіміда, Ярослав Косолап, Михайло Кудінов

та Олег Прокопенко. Срібло - в Івана Новохатька й Орини Новак. Бронзові медалі - на рахунку Івана-Давида Громова, Святослава Косолапа, Ернеста Батіна і Давида Чалапка.

- Старші наші вихованці виступили дуже добре, - підсумував результати чемпіонату області тренер відділення дзюдо ДЮСШ № 1 Олександр Федоренко. - Щодо молодших - результат гарний, проте є певні недопрацювання, до чого зі спортсменів - зауваження. Але над цим будемо працювати. Потенціал у цих дітей є, а щоб його розвивати і потім досягти результатів - треба наполегливо тренуватися.

Серед вихованців ГО «Центр дитячого розвитку з боротьби самбо і дзюдо «Елефант» на цих змаганнях срібною призеркою у віковій категорії 2010-2011 років народження стала Ангеліна Дмитрієнко.

Два представники КЗ ДЮСШ «Олімпійськї надії» також увійшли до медального заліку. Серед юніорів і юніорок до

21 року чемпіонське звання виборов Артем Колотов. А серед молодших учасників володарем срібної нагороди став Ярослав Шемет.

Гімназіада: баскетбол 3х3

Востанній день січня пройшли зональні змагання V Гімназіади Полтавщини з баскетболу 3х3 серед команд юнаків та дівчат закладів загальної середньої освіти Кременчуцького району.

У підсумку проведених ігор команда юнаків Горішніх Плавнів виборила перше місце. До складу колективу переможців увійшли учні СЗОШ № 5 ім. Л. І. Бугаєвської Олександр Лемещук, Данило Лагода, Артем Вінівітін, Максим Рибак (учитель Шахман А. М.). Наші хлопці обійшли представників Глобинської ТГ (2 місце) та Градизької ТГ (3 місце).

Команда дівчат - учениць ЗОШ № 2 у складі Софії Паляниці, Єлизавети Шавлак, Ксенії Сороки та Вероніки Гордієнко (учитель Біліченко В. А.) здобула срібні нагороди. Вони поступили лише представницям Градизької ТГ, які стали чемпіонками. А замкнули трійку лідерів дівчата з Омельницької ТГ.

Срібний дебют

Уперше спортсмени СК «Святогор» узяли участь у змаганнях із такого виду боротьби, як джіу-джитсу. І повернулися додому зі срібними нагородами.

4-5 лютого у столиці відбувся перший у 2023 році турнір ліги TMS «UKRAINIAN CUP KYIV 2023». У суботу відбувалися сутички в дитячому та юнацьких дивізіонах, а в неділю на килимах зустрілися представники дорослого дивізіону. До війни на подібних змаганнях зустрічалися спортсмени з усієї країни і навіть з-за кордону. Кількість учасників перевищувала тисячу осіб. Та цього року склад учасників був меншим - без іноземців і представників окремих регіонів, що перебувають під обстрілами або у прифронтовій зоні. Спробувати себе у змаганнях із джіу-джитсу вирішили й спортсмени СК «Святогор»:

- Ми вперше брали участь у таких змаганнях із такими правилами і в цій лізі, - зазначив тренер Іван Загубинога. - Давно збиралися, але ніяк не виходило.

Серед дорослих виступали Іван Загубинога (в категорії 79,5 кг) та Єгор Бабін (у категорії 97,5 кг). Серед юніорів 2004-2005 років народження - Данило Федорін (у категорії 66 кг). І всі троє змогли вибороти срібні нагороди. Та на цьому не зупинилися.

- У нас із Єгором була можливість заявитися в абсолютну вагову категорію, - розповідає Іван Загубинога. - Я - до 80 кг, Єгор - понад 80 кг і без обмежень ваги. Абсолютна категорія проводиться трохи за іншими правилами - до здачі, до фінішу больового або задушливого прийому тощо. Я поступився в першому колі змагань. А Єгор Бабін виграв три сутич-

ки, причому провів їх достатньо впевнено і закінчив достроково. До речі, під час зустрічі за вихід у фінал йому ще й вдалося взяти реванш у суперника, якому він поступився у своїй вазі. У фіналі Єгор посту-

пився досвідченому супернику, який виступає у збірній України. І в підсумку він виборов ще одну срібну нагороду.

Таким чином наші спортсмени привезли додому аж чотири срібні медалі з дебютного для себе турніру.

ДЛЯ ДОВІДКИ

Джіу-джитсу - мистецтво гнучкості. Слово джіу означає м'який, гнучкий, піддатливий, поступливий, а джитсу перекладається як техніка, спосіб. Майстер джіу-джитсу поступається натиску супротивника доти, доки той не опиниться в пастці, а тоді звертає дії ворога проти нього самого.

Техніка сучасного джіу-джитсу здебільшого мірою складається з борцівських технік (захвати, заломы, зчеплення і захоплення, підніжки, кидки, звалювання, утримування і визволення, інше позиційне маневрування) та больових і задушливих прийомів, а меншу частину її обсягу складає ударна техніка рук і ніг. Іншими словами, є технікою комплексного рукопашного бою.

СПОРТ КОРОТКО

Чат з олімпійцями

Чемпіони світу 2021 року з веслування Олег Кухарик (який представляє ВК «Гірник» Горішніх Плавнів), Дмитро Даниленко й Іван Семикін у межах ініціативи благодійного фонду «Олімпійське коло» передали продуктові набори й олімпійські сувеніри дітлахам Миколаївщини.

Заключною локацією стала Баштанка - батьківщина Олега Кухарика. Саме там був проведений «Чат з олімпійцями» проекту OlympicLab. Заслужені майстри спорту України розповіли про те, як вони розпочали заняття веслуванням, завдяки яким якостям досягли успіху, дали настанови юним спортсменам. Усі вони в один голос зазначили, що головною ціллю для них є потрапляння на Олімпійські ігри-2024, а в разі участі, звісно, завоювання медалей.

Кубок Пожечевського

У неділю, 5 лютого, «Гірник-Спорт» стартував у турнірі Кубок Віктора Пожечевського.

Гра відбулася на стадіоні «Кремійнь-Арена» ім. Олега Бабаєва у Кременчуці. Супротивником «гірників» стала команда «Стандарт» із Нових Санжар. Зустріч не принесла перемоги нашим землякам. Матч завершився з рахунком 0:2 на користь «Стандарту». Авторами голів стали ексgraveць «гірників» Сергій Александров та Олександр Мигаров.

Це була дебютна гра для нового тренера «Гірника-Спорт» Сергія Дірявки.

Сторінки підготувала
Ксенія КОВАЛЬЧУК